

187
449
221

W y r o k .

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 9.kwietnia 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie , Wydział VII Karny w składzie :

Przewodniczący : S.O.Kadziela

Ławnicy : Kafel Józef , Smoleń Bronisław

Protokółant : apl. Stybel

przy udziale Prokuratora S.O. Z.Hordyńskiego ,
rozpoznawszy w dniu 9.kwietnia 1948 r, sprawę

1/ Wilhelma Friedricha Stegmanna

syna Wilhelma i Johanny z d. Nordmann , ur. 8.VI.1911 r, w Köbbing-
hausen / Hannover / narodowości i przynal. państw. niemieckiej ,
wyzn. ewangel. z zawodu czeladnika szklarskiego i malarskiego

2/ Hermana Seggern

syna Heinricha i Anny z d. Cording ur. 2.12. 1908 r, w Colzwarden
/ Oldenburg / narod. i przynal. państw. niemieckiej , wyzn. bogo-
wiercę , z zawodu stolarza ,

3/ Helmuta Schippel

syna Maksa i Anny z d. Hahn ,ur. 17.IX 1913 r, w Oberschlema ,
pow. Zwickau , narod. i przynal. państw. niemieckiej, wyzn.bogo-
wiercy , z zawodu rysownika technicznego,

oskarżonych o to, że :

I. w czasie od września 1939 do maja 1945 r, na obszarze Rzeszy
niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej
należące do sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS / uznanych

przez narodowo socjalistyczne władze państwa niemieckiego , a to :

- 1/ Wilhelm Stegmann w stopniu ostatnio SS- Hauptscharführera
- 2/ Herman Seggern w stopniu ostatnio SS- Unterseharführera ,
- 3/ Helmut Schippel w stopniu ostatnio SS - Obersturmführera ,

oraz pełniac różnego rodzaju funkcje wśród załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , zorganizowanego przez władze państwa niemieckiego , w szczególności :

- 1/ Wilhelm Stegmann od stycznia 1942 r, do stycznia 1944 obowiązki zarządcy magazynu broni i sprzętu / SS Waffen und Gerätemagazin /
 - 2/ Herman Seggern od maja 1940 do stycznia 1945 r, obowiązki prowadzenia kartoteki i ewidencji koni " Schreibstube " oraz rozwożenia żywności dla więźniów zatrudnionych w komandach " Landwirtschaft "
 - 3/ Helmut Schippel od stycznia 1944 r, do stycznia 1945 r, obowiązki kierownika działu zaopatrzenia ogólnego " Standortverwaltung "
- / Verpflegungsführer /

brali udział w organizacji przestępczej , która drogą masowych mordów , głodowego wyniszczenia , niewolniczej pracy , terrorku , grabieży mienia , poniżenia i prześladowania ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców wojennych miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości.

A ponadto tegoż Wilhelma Stegmanna o to, że :

II. idąc na rękę władzy państwa niemieckiego , jako członek organizacji sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS/ i załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , pełniący tam w czasie od stycznia 1942 r, do stycznia 1944 r, obowiązki zarządcy magazynu broni i sprzętu " SS " działał na szkodę osób spośród ludności cywilnej w szczególności osadzonych tam więźniów , w ten sposób , że bił często więźniów ręką po twarzy w szczególności uderzył również w ten sposób więźnia Karola Michajkę,

o r z e k ł :

I. uznaje winnym :

1/ oskarżonego Hermana Seggerna i Helmuta Schippla , że będąc członkami SS należeli do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu a mianowicie , osk. Herman Seggern od maja 1940 do stycznia 1945 r, zaś oskarżony Helmut Schuppel od stycznia 1944 do stycznia 1945 r, która stanowiła grupę przestępczą powołaną przez władze państwa niemieckiego a mającą na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości

II. osk. Wilhelma Stegmana , że : a/ będąc członkiem SS należał do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu od stycznia 1942 r, do stycznia 1944 r. która stanowiła grupę przestępczą powołaną przez władze państwa niemieckiego a mającą na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości ,

b/ idąc na rękę władzy państwa niemieckiego jako członek organizacji sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS/ i załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu pełniący tam w czasie od stycznia 1942 do stycznia 1944 obowiązki zarządcy magazynu broni i sprzętu SS działał na szkodę osób spośród ludności cywilnej w szczególności osadzonych tam więźniów w ten sposób , że bił często więźniów ręką po twarzy w szczególności uderzył też w ten sposób więźnia Karola Michajkę.

Czynami pod I 1/ dopuścili się oskarżeni Herman Seggern i Helmut Schippel przestępstw z art. 4 § 2 a/ dekretu z dnia 31.8 1944 r, w brzmieniu obw. Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.12.1946 r. Dz.U.R.P. Nr. 69 poz. 377 i za czyny te na zasadzie art. 4 § 1 cyt. dekretu przy zastosowaniu art. 36 k.k. skazuje oskarżonych Hermana Seggerna i Helmuta Schippla każdego z nich po trzy lata więzienia , utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych każdego z nich na okres trzech lat , oraz konfiskatę całego majątku oskarżonych Hermana Seggerna i Helmuta Schippla.

Czynami pod 2 a/ wymienionymi dopuścił się oskarżony Wilhelm Stegman przestępstw z art. 4 § 2 a/ dekretu z dnia 31.8 1944 r, w brzmieniu obw. Min. Sprawiedliwości z dnia 11.12 1946 / Dz.U.R.P. Nr. 69

poz. 377/ i za czyny te na zasadzie art. 4 § 1 cytowanego dekretu przy zastosowaniu art. 36 k.k. skazuje osk. Wilhelma Friedricha Stegmanna na karę więzienia przez lat trzy, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat trzy i konfiskatę całego majątku.

Czynem pod 2/ b/ wymienionym dopuścił się osk. Wilhelm Friedrich Stegman przestępstwa z art. 2 dekr. z dnia 31.8 1944 r, w brzmieniu obwieszczenia Min.Spraw. z dnia 11.12. 1946 r, / Dz.U.R.P.Nr. 69 poz. 377/ i za czyn ten na zasadzie art. 2 cyt. dekretu skazuje osk. Wilhelma Friedricha Stegmana na karę więzienia przez lat pięć utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat pięć, oraz konfiskatę całego majątku osk. Wilhelma Friedricha Stegmana. Na zasadzie art. 31 k.k. Sąd wymierza oskarżonemu Wilhelmowi Friedrichowi Stegmanowi za przestępstwa pod 2 a/ b/ wymienione karę łączną sześć lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat sześciu i konfiskatę całego majątku oskarżonego Wilhelma Friedricha Stegmana.

Na zasadzie art. 58 k.k. Sąd zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowaniaa to : osk. Hermanowi Seggernowi od dnia 1. marca 1947 r, do dnia 9.kwietnia 1948 r, osk. Helmutowi Schippelowi oddnia 28.lutego 1947 do dnia 9.kwietnia 1948 r. osk. Wilhelmowi Friedrichowi Stegmanowi od dnia 20. maja 1947 r. do dnia 9.kwietnia 1948 r.

Od kosztów postępowania i opłat sądowych Sąd uwalnia oskarżonych Hermana Seggera, Helmuta Schippela i Wilhelma Friedricha Stegmana które poniesie Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e124/91
123

Na podstawie zeznań św. Zdeblika Jana i Miechajki Karola oraz częściowo wyjaśnień osk. Stegmanna ustalił Sad następujący stan faktyczny : Osk. Stegman był z pochodzenia Niemcem i przed wojną zamieszkiwał na obszarze Rzeszy niemieckiej . W r. 1934 zmarła oskarżonemu matka na której prawie wyłącznym utrzymaniu oskarżony pozostawał , skutkiem czego osk. Stegmann znalazł się bez środków do życia. Dzięki jednak protekcji znajomych otrzymał rychło pracę, w pewnym przedsiębiorstwie państwowym. Działo się to w okresie czasu , kiedy Hitler i NSDAP dochodziło do władzy w Niemczech i kiedy ^{na} wszystkich pracowników państwowych władze wywierały nacisk , by okazywali czynną podstawę wobec dokonujących się przemian ustrojowych. Osk. Stegmann , jakkolwiek nie ustosunkowany pozytywnie do nowych prądów społecznych , pod wpływem takiej właśnie presji , był utrzymać się przy otrzymanej pracy , wstąpił do Allgemeine SS , planując ^{sobie} , że jeżeli znajdzie inne zajęcie , porzuci szeregi SS , z którymi nie , poza interesem go nie łączyło. Do tego jednak nie doszło. Rozrastający się coraz silniej ruch hitlerowski owładnął wszystkimi dziedzinami życia Niemiec i nie pozwolił osk. Stegmanowi wykonać zamiarów. Co więcej , osk. Stegmann uległ ogólnej psychice, zmienił ustosunkowanie do nowej rzeczywistości przekształcił swój światopogląd i już w 1937 r. zdecydował się nawet na wstąpienie do NSDAP . Osk. Stegmann nie rozwijał tam ~~żadnej~~ jednak żywszej działalności , ani nie zajął żadnego stanowiska , a pozostał tylko zwykłym członkiem.

W roku 1939 został osk. Stegmann zmobilizowany i umieszczony na 4 tygodniowym kursie wojskowym , następnie w lutym 1940 przeniesiony służbowo do Waffen SS i przydzielony do Oranienburga , potem do Dachau gdzie w lazarecie stwierdzono jego niezdolność do służby frontowej wreszcie w styczniu 1942 r. do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu,

Jak wynika ze znanych powszechnie ustaleń wyroku Najwyższego Trybunału Narodowego , obóz oświęcimski był obozem zagłady , obozem masowego wyniszczenia ludności krajów okupowanych i jeńców wojennych tak drogą morderstw , jak i przez wygłodzenie , katastrofalne warunki mieszkaniowe i sanitarne , nadmierną pracę , oraz znęcanie się w najbardziej wyrafinowany sposób, tak fizycznie jak i moralnie , nad więźniami .

W obozie oświęcimskim powierzono oskarżonemu Stegmanowi pełnienie funkcji kierownika magazynu przy Landwirtschafts, kompanii SS , którą to funkcję pełnił do stycznia 1944 r.

Na tym stanowisku miał oskarżony kontakt z więźniami obozu . Więżniom dał się poznać oskarżony jako człowiek surowy , wymagający bezwzględności go przestrzegania regulaminów obozowych , fanatyk wszystkiego co niemieckie , nacechowany bezwzględną stanowczością i charakterystyczną butą niemiecką. Między więźniami powstała też opinia , że oskarżony Stegmann jest brutalny , że źle więźniów traktuje i bije ich. Fakty pobicia więźniów przez oskarżonego widział Jan Zdebik. św. zaś Karol Miczajka sam był ofiarą jego brutalności , gdy niezgodnie z regulaminem nie zdjął przed nim czapki. Wypadki pobicia więźniów przez oskarżonego Stegmanna miały jednak charakter sporadyczny .

Osk. Stegman pełnił swoje funkcje w Oświęcimiu ostatecznie w randze Hauptscharführera .

Oskarżony nie zaprzeczaając innym zarzutom aktu oskarżenia , nie przyznał się, by bił któregośkolwiek z więźniów , a nawet zaprzeczył by z więźniami obozu oświęcimskiego kiedykolwiek się stykał. Takie jednak wyjaśnienia wobec kategorycznych wiarygodnych zeznań wymienionych wyżej świadków są nieprawdziwe i zmierzają jedynie do uchylecia się od odpowiedzialności karnej.

Sąd zważywszy co wyżej powiedziano o celach i zadaniach obozu oświęcimskiego , przyjął , że obóz oświęcimski jest organizacją prze-

122
193

stepczą w rozumieniu " organizacji " , przewidzianej w art. 4 dekretu z dnia 31.sierpnia 1944 r, i uznał , że osk.Stegman będąc członkiem SS dopuścił się przestępstwa z art. 4 § 1 , § 2 a/ , będąc członkiem załogi obozu oświęcimskiego przestępstwa z art. 4 § 1 § 2 a/ , a bijąc więźniów w obozie osadzonych , przestępstwa z art. 2 dekretu z dnia 31. VII 1944 r, w brzmieniu Obw. Min. Spraw. z dnia 11.12.1946 r, Dz.U.R.P.Nr. 69 poz. 377.

Przechodząc do omawiania wymiaru kary dla oskarżonego , podnieść jeszcze należy , że oskarżony , straciwszy matkę w 1934 r, w czasie kiedy był jeszcze młodym dwudziestoparoletnim chłopcem , niewyrobionym życiowo , niedostatecznie wykształconym i nie bardzo przygotowanym do życia dostał się pod wpływ ludzi z pod znaku NSDAP i to dostał się prawie niezależnie od swojej woli , bo zmuszony warunkami materialnymi. Wiadomym jest ogólnie , jaką propagandę szerzyła partia hitlerowska , by zdobyć w pierwszych latach swych rządów w Rzeszy zwolenników. Propaganda ta była obliczona w pierwszym rzędzie na " chwywanie " ludzi młodych , jeszcze bezkrytycznych , takich , jakim właśnie był wtedy oskarżony , na którychby najpewniej można się było oprzeć . Oskarżony uległ propagandzie i naciskom . Najpierw w Milg. SS a później w NSDAP , wychował się na hasłach z góry narzuconych , zaczął patrzeć na świat przez pryzmat "ideałów hitlerowskich " . Stąd powstał ten jego fanatyzm niemieckości , wrogie traktowanie więźniów i buta niemiecka. Stąd brak u oskarżonego wszelkich odruchów wyrwania się z pod wpływu zbrodniczej SS i uwolnienie się od pełnienia obowiązków w obozie koncentracyjnym . Wrodzone jednak osk. Stegmannowi bierność i niski stopień wykształcenia nie pobudzały u niego ambicji do wybijania się na wyższe stanowiska.

Te momenty a mianowicie całkowita uległość wpływom propagandy i otoczenia , uległość zresztą powstała niezależnie od woli oskarżonego bo skutek specyficznej jego sytuacji materialnej , co zatem idzie ,

otępienie intelektualne , niewyrobieńie życiowe i niski stopień rozwoju umysłowego , brak aktywności życiowej oraz niski stopień w hierarchii SS i władz obozowych wziął Sad pod rozwałę przy wymiarze kary za przynależność do SS pełnienie¹ obowiązków w załodze oświęcimskiego i za obydwie te czyny na zasadzie art. 4 § 1 powołanego wyżej dekretu po myśl i art. 36 k.k. wymierzył mu karę 3 lat więzienia jako odpowiednią dla ~~stopnia~~ stopnia jego przewinienia.

Przy wymiarze kary za przestępstwo z art. 2 cyt. wyżej dekretu jak również i kary łącznej , wziął Sad ponadto co wyżej powiedziano pod rozwałę , że oskarżony nie poszedł w tym stopniu w ślady innych SSmanów którzy w obydney sposób znęcali się nad więźniami. Przewód sądowy nie wykazał , by osk. Stegmann systematycznie bił więźniów lub , by znęcał się nad nimi, Bicie więźniów przez osk. Stegmanna miało charakter sporadyczny i wywołane było dopuszczaniem się przez nich uchybień regulaminowych. Były to zresztą wypadki nader rzadkie. Długoletni więźniowie obozu św. Zdeblik i Miczajka zeznają jedynie o trzech wypadkach uderzenia więźnia przez oskarżonego , o których mają wiadomość. Poza tym takie bicie więźniów nie miało w sobie cech znęcania się. Zdarzało się , że osk. Stegman czy to kogoś uderzył w twarz , czy kopnął , ale takie pobicie nie wywoływało ani żadnych obrażeń cielesnych pobitego ani jego choroby. Opinia o brutalnym postępowaniu oskarżonego w stosunku do więźniów mogła powstać na tle takich właśnie drobniejszych incydentów , a powstaniu jej dopomógł surowy wygląd oskarżonego i jego, niedopuszczające poufałości butne zachowanie się. Te momenty biorąc pod uwagę , Sad wymierzy Stegmannowi za powyższe przestępstwa karę łączną po myśli art. 31 kk / sześć / 6 lat więzienia przyjmując , że kara ta odpowiada stopniu przewinienia oskarżonego Stegmanna.

I. Orzeczenie o przepadku mienia opiera się na przepisie art. 7 lit. b/ powołanego wyżej dekretu z 31.8 1944 zaś orzeczenie o utracie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przepisach art. 7 lit. b/ pow. dekretu.

II. Orzeczenie o zaliczeniu na poczet orzeczonej kary więzienia okresu tymczasowego aresztowania opiera się na przepisie art. 58 k.k.

III. Sąd uznając, że oskarżony nie jest w stanie ze względu na brak majątku ponieść kosztów postępowania, po myśli art. 598 kpk. obciążył Sąd kosztami postępowania Skarb Państwa a po myśli art. 4 dekretu z 23.I 1947 o opłatach sądowych w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od opłat sądowych.

IV. Wyrok odnośnie dalszych oskarżonych uzasadnieniu nie podlega, wobec braku zapowiedzenia kasacji odnośnie osk. Hermana Seggera i Helmuta Schippla.

Stefan Z...
B. Gensler

Kucukichy